

man om, at de gamle er blevet bedre stillet som Følge af Kronens Stigning, men det er blevet oplyst af den højtærede Indenrigsminister ved forrige Sags Behandling, at dette ikke er rigtigt, og det er ikke rigtigt. Sagen er jo den, at man faar en 1 Krone, men man maa give 1 Kr. 50 Ø. eller 1 Kr. 60 Ø. ud, hver Gang man skal købe det samme, som man i 1914 kunde købe for 1 Kr., og de gamle bliver skaaret ned dels ved Forskelsbeløbet, dels ved Dyrtidstil-læget. Deres Indtægter er altsaa faktisk gaaet ned, og samtidig kommer man og siger til dem, at nu skal de selv købe Brændsel. Man siger ogsaa, at de gamle var forberedt paa, at de selv skulde købe deres Brændsel. Men heller ikke dette er rigtigt. Ingen har været forberedt derpaa, heller ikke Kommunerne, thi sikkert alle Kom-muner har lagt deres Budget saaledes, at de er forberedt paa at skulle yde Hjælp til Brændsel til de gamle.

Hvad er vel blevet billigere for de gamle? Huslejen er f. Eks. blevet dyrere. Siden man ophævede Huslejeloven, opsiges de gamle fra deres smaa Lejligheder og sættes ud af disse, og andre flytter ind i disse Lejligheder og maa betale højere Leje, medens de gamle maa flytte ind i ringere Lejligheder, som de maa betale med en højere Pris end den, de tidligere betalte. Jeg kender Eksempler, hvor gamle har maattet flytte ind i falddefærdige Huse i Lejligheder, som Sundhedsstyrelsen under almindelige Forhold vilde forbyde Brug af, og maa betale 18—20 Kr. eller endnu mere i Husleje for disse. Dette, at man lader dem flytte ind i saadanne gamle Huse med daarlige Boliger, betyder naturligvis, at de skal bruge endnu mere Brændsel end det, der er stillet Forslag om at yde dem. De 30 Kr., man her foreslaar at yde, er jo ogsaa kun en Hjælp til Brændsel; de kan ikke faa tilstrækkeligt Brændsel for disse 30 Kr. Koks koster for Øjeblikket 3 Kr. pr. hl plus Køpenge; det bliver altsaa ikke en Gang 10 hl Koks, de gamle vil kunne faa for disse 30 Kr., og naar Vinteren varer i 7 Maaneder, er det klart, at de ikke i den Tid vil kunne holde en Lejlighed varm med 10 hl Koks. Det er altsaa kun en Hjælp, de faar, for ikke at skulle fryse.

Saa siger man fra Venstres Side, at vi har en Paragraf 5 i Aldersrenteloven, hvorefter de gamle kan faa Hjælp. Ja, det er rigtigt. Den Paragraf handler om Sygehjælp, og der er aldeles ingen Tvivl om, at hvis samtlige Aldersrentenydere vil hen-vende sig til Lægerne og bede om Attest for, at det er usundt at fryse, vil Lægerne give

dem Attest derfor. Jeg er ikke i Tvivl om, at hver eneste aldersrentenydende vil faa en saadan Attest for, at det ikke er sundt at sidde og fryse. Men hvis de gamle skulde betræde denne Vej, vilde det kun bevirke, at Kommunerne kom af med flere Penge, for hver Attest skal jo betales. Det vilde jo ogsaa være en mærkværdig Fremgangsmaade, om de gamle skulde gaa til Lægen for at faa Attest for, at de ikke maa fryse. Nej, der er sikkert ingen anden Vej at gaa end den, der her er foreslaaet.

Naar den ærede Ordfører for Venstre ønskede Sagen henvist til et Udvalg, tager jeg det ogsaa som et Tegn paa, at man fra den Side erkender, at det er nødvendigt, at de gamle faar Brændsel, ganske som de har faaet det hidtil under Aldersrenteloven. Jeg vil da blot ønske, at denne Sag, naar den nu skal behandles i et Udvalg, maa blive behandlet færdig saa hurtigt som muligt, da der ikke er saa faa, som netop har indrettet sig paa at faa denne Hjælp til en Del af Brændselet i Begyndelsen af Vinteren, og disse gamle Mennesker venter i Øjeblikket med Ængstelse paa, hvad Rigs-dagen vil gøre med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg skal derfor paa nærværende Tids-punkt ikke fordybe mig mere i Sagen, men vil kun bede Udvalget om at arbejde saa hurtigt som muligt, for at Lovforslaget derefter kan blive vedtaget snarest muligt, saa at de gamle kan faa Følelsen af, at Rigs-dagen i Aar ligesom tidligere vil yde dem Brændselshjælp.

J. Chr. Møller: Ydelsen af Brændsel er jo et ekstraordinært Tillæg til Aldersrenteloven, som ikke fandtes i 1922, men det kan ikke bestrides, at i Aarene 1923—24, 1924—25 o. s. v. er der bevilget Tilskud til Brændsel. Første Gang blev Forslaget, saa vidt jeg erindrer, motiveret med de høje Brændselspriser, og hvis jeg ikke tager meget fejl, henviste man ogsaa til Overgangsbestemmelserne, idet man gik ud fra, at der var nogle Aldersrentenydere, som ved at gaa over fra Understøttelse til Aldersrente, altsaa fra skønsmæssige til faste Takster, fik noget mindre. Af den Grund gik man altsaa med til dette ekstraordinære Tilskud til Brændsel. Jeg mener derfor, at da, som det er sagt under Behandlingen af den foregaaende Sag, Kronens Købeevne er blevet betydelig større, maa det undersøges, om Aldersrentenyderne ikke allerede nu, ved at Kronens Købeevne er blevet saa meget større, er lige saa godt stillede uden Brændselshjælpen, som den Gang de fik den. Jeg overser ikke, at Dyrtidshjælpen